

kassen den anden Del efter saadanne Regler, som man maatte anse for passende. Dermed vil denne Sag, saa at sige, være lagt i Befolkningens Haand, og naar det saa gik op for Kommunerne rundt omkring i Landet, hvor overordentlig skadelig og demoraliserende denne Brændevinsdrifning er for Befolkningen, vilde denne Foranstaltning ogsaa successive trænge igjennem, og de Afgifter, som Gjennemførelsen af denne Lante vilde forvolde Statskassen, vilde heller ikke falde syndelig tungt. Smidtidigt er det jo en meget gjennemgribende Reform, kan jeg sige, uagtet jeg mener, at den er ganske simpel. Jeg indrømmer dog, at den er en meget gjennemgribende Reform, saa at det maaste kan have meget lange Udsigter, inden en saadan Bestemmelse kan gennemføres. — Jeg gaar dernæst over til det næste Punkt, som jeg har tilladt mig at antyde, hvor jeg ønsker, at der ved Lov bør fastsættes Straf for Drukkenstab paa offentlige Færdselssteder, samt til det tredje Punkt, at den nugældende Lovbestemmelse om, at en Forbrydelse, begaaet i mere eller mindre beruset Tilstand, giver Formildelse i Straffen, ophæves. Med Hensyn til disse to Punkter, som jeg tager under Et, tør jeg sige, at den offentlige Mening helt ud er for disse Lanters Gjennemførelse. Det er blevet en hel Anstødssten for Befolkningen rundt omkring, at man hvert Dieblid baade ved høilys Dag og ikke mindre om Aftenen og Natten møder berusede Personer paa offentlige Steder, som ikke alene vække Forargelse, men som tillige ere til overordentlig Gene for adruelige og skikkelige Folk, der forulempes af saadanne. Det er virkelig saaledes, at, naar man gaar paa Gaden og har Fortogsret, og man saa møder en drukken Person, saa er der ikke længer Tale om nogen Fortogsret, man maa gaa tilside, hvis man ikke ønsker at komme i Klammeri med Vedkommende, og man maa endog saa gjøre et Slags Beregning over Slangegangens Længde, for at sikke sig, at man ikke ved den næste Bevægelse i hans Slangegang kommer i Berøring med ham. Jeg siger nu ikke dette for at tale nedfattende om disse Stakler; tværtimod, det er overordentlig beklageligt, at Drukkenstab kan føre saadanne sørgelige Følger med sig. Det er navnlig den Forargelse, den giver ligeoverfor de Ungre, som se paa et saadant stakkels Menneske, der er det Vigtigste, og det er for at raade Bod derpaa, at der er al mulig Grund for det Offentlige til at træffe en saadan Lovbestemmelse. Der er naturligvis Meget, jeg kunde fremsføre til Støtte for den Betragtning, men jeg vil kun gjentage, at den offentlige Mening fuldt ud er for Gjennemførelsen af denne Lante. Det er gaaet op for Befolkningen, at den Formildelse i Straffen, som Domstolene fastsætter for den, der har begaaet Forbrydelse i mere eller

mindre beruset Tilstand, er en Forferthed, som bør rettes. Det er klart, at denne Bestemmelse passede for den Tid, da Bestemmelsen blev truffet, den kom ifølge den Lantegang, der dengang var raadende i Repræsentationen; men som Sagen nu stiller sig, haaber jeg, at det vil være gaaet op for de Fleste, at Bestemmelsen nu høerten er vigtig eller passende, idet Drukkenstaben har ført til saadanne Resultater, som Repræsentationen aldrig havde ventet. Jeg haaber, at der vil fremkomme en helt anden Betragtningssaaade, og at denne snart vil føre til nye Lovgivningsbestemmelser. Der er et Spørgsmaal, jeg gjerne vilde berøre i Forbindelse hermed, og det er, at samtidigt med at give disse Bestemmelser om Formildelse i Straffen for den, der begaar en Forbrydelse i beruset Tilstand, har Staten ogsaa til en vis Grad lagt en Slags Autorisation paa Rydelsen af Spiritus, eller jeg vil udtrykke mig saaledes: den har til en vis Grad sagt, at Spiritus er og maa betragtes som en Slags Nødvendighedsartikel. Det er nemlig saaledes i de militære Forhold — jeg veed dog ikke, om det gælder som Regel, men i alt Fald finder det Sted i visse Tilfælde — at der uddeles bestemte Rationer Spiritus. Det foregaar navnlig under anstrengende og besværlige Marcher og under lignende Forhold. Derved har Statsmagten altsaa paa en vis Maade sat sit Stempel paa, at Spiritus er en Nødvendighedsartikel og hører med til det daglige Brød. Men ogsaa fra denne Betragtning vil jeg haabe, at Statsmagten maa komme bort. — Naar jeg i Punkt 4 dernæst har tilladt mig at nævne det Onstelige i, at der blev truffet Bestemmelser om Straf for den, der udskænker berusede Drikke til unge Mennesker under 18 Aar, saa har jeg ganske vist hørt, at den ærede Ordfører har udtalt, foranlediget af min Sidemand (Clausager), at det er en Bestemmelse, som kan træffes i Vedtagterne for hver enkelt By, og det er jo rigtigt, at der ikke er Noget til Hinder for, at en saadan Bestemmelse, der gik høiere op end det Sedvanlige med Hensyn til Aldersgrænsen, kan blive truffet af Kommunalbestyrelserne; men een Ting mangle vi, og det er Fastsættelsen af en bestemt Straf for at udskænke til berusede Personer. Det er en overordentlig farlig Sag, idet vi jo Alle godt vide fra det praktiske Liv, at mangfoldige Værts-husholdere — det er slet gjort, derom kunne vi let blive enige, men det sker — søge at faae saadanne berusede Folk sat, vel at mærke, naar de have Penge. Have de ingen Penge mere, gaar det jo noget anderledes til, saa gaar Døren hurtigt nok op, og den Vedkommende bliver besørget ud af Skæderen op paa Gaden, og om han falder i Rendestenen eller kommer ordentlig bort, bryder Værts-husholderen sig ikke om. Saadanne Scener har jeg været Vidne til mange